

ter var for Forældrene. Det forekommer dog mig, at i denne Sal er der Repræsentanter for Forældrene, saa hvis der her fremsættes et Lovforslag om Seminarieundervisningen, er der Repræsentation nok for den Side. Jeg synes derfor nok, at man kunde være glad ved at modtage den Hjælp, her er tilbudt; derigennem faar man Seminariernes Mening at vide om Læreruddannelsen. Paa det Omraade er de sagkyndige, det bliver da en sagkyndig Kommission, og jeg skulde dog tro, at man har Fortilfælde for, at en saadan Seminariekommision har sin Betydning paa Skolevæsenets Omraade. Jeg erkender, at den højtærede Minister stillede i Udsigt, at der kunde bevilges Midler til Kommissionsbetænkningens Trykning, men jeg kunde ønske, at den højtærede Minister — hvis jeg maa laane hans Øre et Øjeblik — ogsaa vilde give Tilsagn om, at denne lille Kommission fik Hjælp til de Arbejdsudgifter, som altid er forbundne med en saadan Kommissions Virksomhed.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Marott: Da den højtærede Undervisningsminister synes at tillægge den omtalte Hestehale nogen Betydning, er det nødvendigt, at jeg afgiver en Erklæring om, hvad jeg har sagt i Dag. Jeg skal da gøre opmærksom paa, at jeg selvfølgelig har sagt „Hals“ og ikke „Hale“, idet jeg er paa det rene med, at det ikke er en kuperet Hest, som staar paa Kongens Nytorv. Jeg har altsaa sagt det, jeg mente, og naar der staar anderledes i Fortrykket, er det en Fejl enten fra Stenografernes eller Korrektørernes Side. Hvis den højtærede Minister vil have et Bevis for Rigtigheden af, hvad jeg her staar og siger om min Udtalelse, kan han hevende sig til Folketingets Protokolsekretær, den gamle, pæne Mand, som sidder ved det lille Bord der, thi han kan bevidne, at jeg allerede i Formiddag har afleveret Fortrykket med en Rettelse af „Hale“ til „Hals“.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg nævnedes kun Forældrene som

et Eksempel. Der er jo andre — Foræninger og Seminarieinteresserede, foruden selve Ministeriets Embedsmænd —, som man kunde ønske repræsenteret i en saadan Kommission.

Jeg hører nu altsaa, at det ærede Medlem (Marott) har sagt „Hals“ og ikke „Hale“. Da jeg gjorde min korte Bemærkning, var det ogsaa kun for at retfærdiggøre mig og bevise, at jeg havde læst rigtigt. Om Sagen selv vil jeg i øvrigt blot sige, at Halen nu altsaa er blevet til Hals, men man sætte Ølse for, man sætte Ølse bag, Pølsen beholder dog sin Smag.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Nørskov: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister, fordi han i Formiddagsmødet erklærede sig villig til at forhandle med Finansudvalget om at yde Tilskud til Klejtrup Mergelselskab. Efter min Mening er Selskabet fuldt berettiget til et saadant Tilskud, idet Lovens Tilføjelse „m. m.“ absolut maa tage Sigte paa et saadant Tilfælde, hvor det er vanskeligt at skaffe Mergel til Veje, og dette gælder i allerhøjeste Grad paa denne Egn, idet man nemlig, før man opdagede Mergelen paa Søbunden, maatte hente Kalken flere Mil borte. Den højtærede Landbrugsminister udtalte sin Betænkelighed ved Følgerne af at yde Rentetilskud til Mergelselskabet. Det synes jeg ikke, han behøver at være bange for, thi det bliver jo kun i enkelte særlige Tilfælde, hvor der ikke findes Mergel i Jorden, at man søger ned paa Søbunden for at hente den op. I saadanne Tilfælde mener jeg ogsaa, det er rimeligt, at Staten yder et Tilskud til at bringe den op fra Søbunden. Jeg vil nu haabe, at Finansudvalget vil tage Sagen under velvillig Overvejelse.

Jeg vil saa blot endnu benytte Lejligheden til at henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa det Forhold, jeg omtalte i Gaar vedrørende Skals Stations Udvidelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg vil sige til det